

Spoštovane kolegice in kolegi,

pred vami je zbornik prispevkov za 12. onkološki vikend, s katerim Kancerološka sekcija SZD zaključuje prvih šest let organizacije strokovnih srečanj za zdravnike splošne prakse. Odločili smo se, da na tem vikendu obravnavamo dve zanimivi področji, pomembni za vse zdravnike: rak prostate in parapareza onkološkega bolnika.

Število novih bolnikov z rakom prostate narašča. To ugotovljajo po vsem svetu in tako je tudi pri nas. Večanje števila je najbolj povezano z možnostjo, da bolezen ugotovimo z določitvijo specifičnega antigena prostate (PSA) takrat, ko vsi drugi opozorilni znaki še niso prisotni. Tako zgodnja diagnoza postavi vprašanja o obsegu diagnostike in izboru terapije pri mnogih bolnikih. Na marsikatero vprašanje težko odgovorimo zlasti zato, ker moramo pri iskanju smiselnih rešitev najprej upoštevati realne možnosti. Enotna doktrina za naše ukrepe pri teh bolnikih potrebuje torej osvežitev.

Parapareza in paraplegija pri bolnikih z rakom nista pogosti, zato pa je problematika pri vsakem takšnem bolniku izredno pestra, trajno vpliva na kvaliteto življenja in zahteva kompleksno oskrbo. Te komplikacije lahko preprečimo s pravočasno diagnozo in ustreznim zdravljenjem. Žal ni vedno tako. Ko bolnik z rakom postane (in ostane) paraplegičen, ga lahko naučimo in mu zagotovimo dostojno življenje invalidne osebe. Ker je splošno vedenje o tem skromno, smo se odločili spregovoriti tudi o tej problematiki.

Laško, 21. november 1997

v imenu Kancerološke sekcije:
Franc Marolt